

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายจรูญ อินทจาร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๖/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

บทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๒๐๗ ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้อง

๑.๑

๑.๑

(๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานของรัฐ

๑.๒

๑.๒

มาตรา ๒๐๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

๑.๓

๑.๓

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐๗

๑.๔

๑.๔

มาตรา ๒๓๐ กรรมการการเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

๑.๕

๑.๕

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๗ มาใช้บังคับกับกรรมการการเลือกตั้งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓๒ กรรมการการเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๘ (๑) (๒) (๓) (๕) (๖) (๗) และการขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๓๐ มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการการเลือกตั้งด้วยโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสถาบันขึ้น เรียกว่า "สถาบันพระปกเกล้า" และให้สถาบันนี้เป็นนิติบุคคล อยู่ในกำกับดูแลของประธานรัฐสภา กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เลขานุการ รองเลขานุการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

สถาบันเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรภาคประชาสังคม” หมายความว่า

(๑) ชุมชน ชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมซึ่งรวมกันเป็นสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน

(๒) องค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่จัดแจ้งการจัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

“ประธานสภา” หมายความว่า ประธานสภาพัฒนาการเมือง

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาพัฒนาการเมือง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันพระปกเกล้าตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเมืองซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระในสถาบัน

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการสถาบัน

มาตรา ๗ ให้สภาพพัฒนาการเมืองประกอบด้วยสมาชิก ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) สมาชิกซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ตามคำนิยาม คำว่า องค์กรภาคประชาสังคม
(๒) ในมาตรา ๓ จำนวนสิบหกคน

ฯลฯ

ฯลฯ

(๗) สมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจำนวนสิบคน

ให้สมาชิกตามวรรคหนึ่งเลือกกันเองเป็นประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาสองคน

ให้เลขาธิการเป็นสมาชิกและเลขานุการสภาพพัฒนาการเมือง

มาตรา ๘ การสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๗ (๒) ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้สำนักงานเปิดรับการจดทะเบียนการจัดตั้งองค์กรภาคประชาสังคม ตามมาตรา ๗ (๒)
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานกำหนด

(๒) ให้องค์กรภาคประชาสังคมที่จดทะเบียนจัดตั้งไว้ตาม (๑) เสนอชื่อผู้แทนขององค์กรแต่ละ
องค์กรต่อสำนักงาน และให้สำนักงานส่งรายชื่อให้คณะกรรมการสรรหาเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาสรรหาบุคคลจากรายชื่อตาม (๒) ให้ได้จำนวนสิบหกคน
โดยให้คำนึงถึงสัดส่วนความเท่าเทียมกันของชายหญิงด้วย

มาตรา ๙ การสรรหาสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ (๗) ให้สรรหาจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ซึ่งมีความรู้และมีประสบการณ์ด้านการพัฒนาประชาธิปไตยเพื่อประชาชนซึ่งคณะกรรมการ
สรรหาเห็นสมควรคัดเลือกจำนวนสามคน

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความมั่นคงจำนวนหนึ่งคนซึ่งเสนอจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งสรรหาจากบัญชีรายชื่อที่เสนอโดยสถาบันอุดมศึกษา

วิธีการเสนอรายชื่อและสาขาวิชาตาม (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการสรรหากำหนด
โดยคำนึงถึงความหลากหลายของสาขาวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาการเมือง

มาตรา ๑๐ สมาชิกตามมาตรา ๗ (๒) และ (๗) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้าม

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการสรรหา

(ค) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) ไม่เป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือเป็นผู้ที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันที่ได้รับการสรรหา เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(ฉ) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(ช) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารของพรรคการเมือง กรรมการพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ข้าราชการการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(ซ) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๒) คุณสมบัติเฉพาะ

(ก) สมาชิกซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมตามมาตรา ๗ (๒) ต้องเป็นผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ในกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ และมีความซื่อสัตย์สุจริต

(ข) สมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิอื่นตามมาตรา ๗ (๗) ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาประชาธิปไตยเพื่อประชาชน ไม่ว่าจะจากด้านวิชาการหรือมีประสบการณ์ที่ปฏิบัติจริง

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคุณสมบัติของสมาชิกตามที่กำหนดใน (๒) ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๑ กำหนดแนวทางพิจารณาและประกาศไว้ล่วงหน้าก่อนการสรรหาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาสมาชิกตามมาตรา ๗ (๒) และ (๗) ประกอบด้วย

(๑) กรรมการการเลือกตั้งคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย ผู้ตรวจการแผ่นดินคนหนึ่ง

ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินร่วมกันมอบหมาย และตุลาการศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย

(๒) อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและของเอกชนที่มีการให้ปริญญาด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การพัฒนาสังคมหรือชุมชน และสื่อสารมวลชนจำนวนสามคน ที่ได้รับการเสนอจากที่ประชุมร่วมกันของอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสองคน และจากที่ประชุมร่วมกันของอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหนึ่งคน

ห้ามมิให้กรรมการสรรหาตาม (๑) และ (๒) เสนอชื่อตนเองหรือรับการสรรหาเป็นสมาชิกตามมาตรา ๗ (๒) หรือ (๓) ในคราวนั้น

ให้คณะกรรมการสรรหาประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๒๓ ให้มีสำนักงานสภาพัฒนาการเมือง เป็นหน่วยงานอิสระในสถาบันพระปกเกล้า เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ของสภาพัฒนาการเมือง รวมทั้งเป็นหน่วยงานธุรการและงานวิชาการ ภายใต้การควบคุมดูแลของประธานสภา

ความเห็น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการการเลือกตั้งไว้ โดยมาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๗ มาใช้บังคับกับกรรมการการเลือกตั้งโดยอนุโลม ซึ่งก็คือ กรรมการการเลือกตั้งต้องไม่เป็นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบอาชีพตามที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ (๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานของรัฐ (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด และ (๔) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด และการที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๗ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ มาใช้บังคับกับกรรมการการเลือกตั้งด้วยโดยอนุโลมนั้น กรณีเห็นได้ว่าการกำหนดลักษณะต้องห้ามของ

กรรมการการเลือกตั้งไว้ก็โดยมีเจตนารมณ์ที่จะป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้งกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ หรือขัดแย้งกับอำนาจหน้าที่ของกรรมการการเลือกตั้ง

ส่วนพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติว่า “ให้มีคณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาสมาชิกตามมาตรา ๗ (๒) และ (๓) ประกอบด้วย (๑) กรรมการการเลือกตั้งคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย ผู้ตรวจการแผ่นดินคนหนึ่งซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินร่วมกันมอบหมาย และตุลาการศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย” เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมืองบัญญัติให้ผู้แทนจากหลายองค์กรเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง บทบัญญัติตามมาตราดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลางทางการเมืองในการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่สรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง ตามมาตรา ๗ (๒) จำนวน ๑๖ คน และตามมาตรา ๗ (๓) จำนวน ๑๐ คน

พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่หลายประการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๖ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวแล้ว กรรมการการเลือกตั้งยังมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ เช่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้น กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่หลักในการจัดการเลือกตั้งทั้งสมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น รวมทั้งการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๓ จึงถือได้ว่ากรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านการเลือกตั้งและการสรรหาตลอดจนมีคุณวุฒิ วิทยุฒิ และความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ เป็นที่ยอมรับนับถือในความเป็นกลางในทางการเมือง เมื่อพิจารณาความในพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ ที่ได้บัญญัติให้มีสภาพัฒนาการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง อันเป็นการพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง โดยให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเมืองของประเทศ เพื่อให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ และมี

อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาการเมือง เสริมสร้างวัฒนธรรมอันดีทางการเมือง วิถีชีวิตประชาธิปไตย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันการเมืองและสถาบันทางการเมือง ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีความเข้มแข็งในทางการเมือง กำกับดูแลการบริหารโดยทั่วไป รวมทั้งการดำเนินการในการวางระเบียบเกี่ยวกับการเงิน ทรัพย์สิน และหลักเกณฑ์วิธีการในการใช้จ่ายเงินกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง การกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการดำเนินงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเมือง การจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และเผยแพร่ต่อสาธารณชน และดำเนินการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนมาตรา ๑๑ บัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๒) และ (๓) โดยในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการการเลือกตั้งคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมอบหมาย ผู้ตรวจการแผ่นดินคนหนึ่งซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินร่วมกันมอบหมาย และตุลาการศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย การที่มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้งเป็นหนึ่งในคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองดังกล่าว ด้วยมุ่งประสงค์ให้ได้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอิสระและเป็นกลางทางการเมือง มีความรู้ความสามารถมาเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง และเมื่อพิจารณาคุณสมบัติของกรรมการการเลือกตั้งแล้วเห็นว่า มาจากบุคคลซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ มีความรู้ความสามารถ สำหรับสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองตามมาตรา ๗ (๒) ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ตามคำนิยาม คำว่า องค์กรภาคประชาสังคม (๒) ในมาตรา ๓ จำนวน ๑๖ คน และตามมาตรา ๗ (๓) ประกอบด้วยสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิอื่น จำนวน ๑๐ คน รวมจำนวน ๒๖ คน โดยกรรมการการเลือกตั้งคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสรรหานี้ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่มิให้ได้รับเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่ง ตามความในมาตรา ๒๒ ซึ่งตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในการดำเนินงานของประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาพัฒนาการเมือง กรรมการสรรหา

และกรรมการในสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕ ได้บัญญัติให้กรรมการสรรหาได้รับ เบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง นอกจากนี้พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒ ได้บัญญัติให้การสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๗ (๒) และ (๓) ต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ดังนั้น แม้กรรมการการเลือกตั้ง คนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายจะเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง แต่การสรรหาดังกล่าวมีลักษณะเป็นการเฉพาะกิจ เฉพาะครั้งเฉพาะคราว ไม่มีลักษณะเป็นกรรมการที่มี วาระในการดำรงตำแหน่งที่ถาวร การดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองในแต่ละครั้งเมื่อการสรรหา เสร็จสิ้นในครั้งใด การดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลง และมาตรา ๒๒ ได้บัญญัติให้กรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองได้รับ เบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่นในการดำเนินงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่มิให้ได้รับเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่ง อีกทั้งยังไม่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติอื่นใดที่กำหนดให้กรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมืองมีหน้าที่ในทาง บริหารงานใด ๆ หรือเข้าไปก้าวกายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของสภาพัฒนาการเมืองและของสำนักงาน สภาพัฒนาการเมือง สถาบันพระปกเกล้า ดังนั้น การเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง ของกรรมการการเลือกตั้งซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) จึงไม่เข้าลักษณะการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และไม่อยู่ในความหมายคำว่า กรรมการของหน่วยงานของรัฐ อันจะเป็นลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๑) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

นายจรรยา อินทจาร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ